

mogą być wykorzystane do pokrycia ewentualnych strat. Metodologia pomiaru i jednocześnie wyznaczania limitów jest przedstawiona poniżej. Limity ryzyka podlegają okresowym przeglądom w celu dostosowania ich do strategii i bieżących celów Grupy.

Ryzyka stopy procentowej i walutowe generowane na działalności bankowej przez jednostki biznesowe są transferowane do Pionu Skarbu BZ WBK S.A., gdzie wykwalifikowany personel przy pomocy odpowiednich systemów i mechanizmów kontrolnych zarządza nimi operacyjnie w scentralizowany sposób.

W celu ograniczenia ryzyka struktury bilansu i zapewnienia stabilnego strumienia dochodów w bilansie Grupy BZ WBK został określony fundusz (pula pasywów netto) niewrażliwy na wahania stóp procentowych, który jest inwestowany w określony portfel dłużnych papierów wartościowych. Zgodnie z Polityką zatwierdzoną przez Zarząd, wszelkie decyzje dotyczące wartości i struktury powyższego portfela podejmowane są przez ALCO. Pion Skarbu – jako jednostka, która na bieżąco zarządza scentralizowaną ekspozycją BZ WBK S.A. na ryzyko rynkowe, jest także odpowiedzialna za pozyskiwanie finansowania, zarządzanie płynnością i dokonywanie transakcji w imieniu ALCO. Dlatego też w ramach limitów wynikających z polityk dotyczących ryzyka rynkowego występuje limit operacyjny Pionu Skarbu, wyznaczany przez Dyrektora Banku nadzorującego ten Pion. Limit ten jest wyznaczany w oparciu o strategię biznesową Pionu Skarbu i jest zatwierdzany na szczeblu całej Grupy Kapitałowej AIB.

Dodatkowo, w celu ograniczenia strat na portfelu handlowym wprowadzono mechanizm „stop-loss”, który skutkuje zamknięciem pozycji handlowych w wypadku odnotowania straty, przekraczającej ustalony limit.

W ramach Pionu Skarbu powołano jednostkę kontroli ryzyka odpowiedzialną za zapewnienie odpowiednich metodologii pomiaru podejmowanego ryzyka, monitorowanie i wdrażanie procedur kontroli ryzyka.

Ryzyko rynkowe generowane przez instrumenty rynku kapitałowego (akcje, indeksy giełdowe) – występujące w portfelu Domu Maklerskiego BZ WBK S.A.(DM) – jest zarządzane przez DM i nadzorowane przez Komitet Ryzyka Rynkowego.

Metodologie pomiaru

Grupa BZ WBK wykorzystuje kilka metod pomiaru ekspozycji ryzyka rynkowego, są to: Wartość Zagrożona (VaR), pomiar wrażliwości i testy scenariuszy skrajnych.

VaR ustala się jako różnicę między wyceną rynkową pozycji opartą na bieżących cenach/stawkach rynkowych a wyceną opartą o zmianę stawek w „najgorszym przypadku”. VaR jest wyznaczany oddzielnie dla ryzyka stopy procentowej, walutowego i instrumentów kapitałowych.

Mając na uwadze ograniczenia wynikające z metodologii VaR (między innymi VaR nie prognozuje maksymalnego poziomu strat, prognozuje przyszłość na bazie historycznych danych, zakłada stałą ekspozycję ryzyka poprzez zakładany okres utrzymywania pozycji co wynika z założeń co do prawdopodobnego przyszłego spreadu i prawdopodobnych zmian stawek rynkowych), BZ WBK S.A. wspiera metodologię VaR poprzez pomiar wrażliwości, który wskazuje zmianę wartości pozycji przy danej zmianie cen/rentowności. Wrażliwość jest mierzona na poziomie produktu, waluty, desk-u, ekonomicznego przeznaczenia transakcji (handlowa, inwestycyjna, zabezpieczająca). Pomiary te mogą być wykorzystywane do wsparcia decyzji zabezpieczających. Może być także podjęta decyzja o zamknięciu pozycji w wypadku gdy poziom wrażliwości połączony z prawdopodobną zmianą stawek wskazuje na zbyt wysokie potencjalne straty na wartości rynkowej. VaR i pomiary wrażliwości szacują prawdopodobne, maksymalne straty przy założeniu normalnej sytuacji na rynku. Testy warunków skrajnych uzupełniają powyższe miary o szacunek potencjalnych strat przy wystąpieniu skrajnych warunków na rynku.

Ryzyko stopy procentowej

Jest to ryzyko niekorzystnego wpływu zmian poziomów stóp procentowych na dochody i wartość aktywów oraz pasywów BZ WBK S.A. Głównym źródłem ryzyka przeszacowania są transakcje zawierane w oddziałach, centrach korporacyjnych Banku oraz transakcje zawierane na rynku pieniężnym przez Pion Skarbu. Dodatkowo ryzyko stopy procentowej może być generowane przez transakcje zawierane przez inne jednostki np. objęcie emisji papierów komunalnych i komercyjnych, pożyczki uzyskane przez Bank poza rynkiem międzybankowym. Jednakże wszystkie pozycje generujące ryzyko przeszacowania są przekazywane przez system kontraktów wewnętrznych i tym samym scentralizowane w Pionie Skarbu, gdzie dealerzy Banku ponoszą odpowiedzialność za inwestowanie środków nadwyżki Banku w portfel instrumentów, tak by zapewnić optymalizację stosunku ryzyka do korzyści płynących z ryzyka stopy procentowej, charakteryzującego bilans bankowy i portfel instrumentów.

Spółki zależne Banku także ograniczają narażenie na ryzyko stopy procentowej – w wypadku wystąpienia niedopasowania pomiędzy przeszacowaniem aktywów i pasywów spółka zawiera odpowiednie transakcje za pośrednictwem typowych rachunków bankowych prowadzonych w BZ WBK S.A. lub dokonywane są transakcje pochodne z Bankiem, który od dnia zawarcia transakcji zarządza tym ryzykiem w ramach limitu zatwierdzonego przez Zarząd Banku.

Ryzyko stopy procentowej jest zarządzane w oparciu o limit na VaR otwartych pozycji Pionu Skarbu. VaR ustala się jako różnicę między wyceną rynkową transakcji na stopę procentową, opartą o bieżące krzywe rentowności a wyceną opartą o krzywą rentowności „najgorszego przypadku”, która jest oparta o zmienności stóp procentowych wyznaczanych przy 99% poziomie

